Můj reSTART

Je po padesátce konec? Nebo má pro tebe Bůh připraveno ještě mnohem víc?

Ahoj, milá moje!

Tak jsi tady! Stáhla sis moje PDF, protože jsi zvědavá. A já mám radost, že ti můžu vyprávět svůj příběh. Nebo vlastně Boží příběh se mnou.

Možná mě znáš už mnoho let. Možná jsme se někde osobně potkaly. A možná jsi na mě narazila teprve nedávno.

Víš, někdy se v životě dostaneme do bodu, kdy si začneme klást úplně nové otázky.

Je tohle všechno? Takhle má vypadat i zbytek mého života? A co moje sny? Moje přání? Moje vlastní potřeby?

A může pro mě Bůh mít ještě něco nového?

Přesně takové otázky jsem si před několika lety začala klást i já.

Ale začnu trochu od začátku.

Na začátku 90. let jsem přišla jako mladá misionářka do Česka – na pozvání Církve bratrské.

Měla jsem v srdci jednu velkou vizi: Každé dítě potřebuje slyšet dobrou zprávu o Ježíši Kristu poutavým a názorným způsobem.

A během následujících téměř třiceti let si mě Bůh používal ve službě dětem, rodičům a křesťanským sborům napříč různými denominacemi v celé České republice.

Možná máš doma některou z knížek nebo materiálů, do kterých jsem vložila velký kus svého srdce. A téměř jistě znáš i některé moje dětské písničky.

Byla to nádherná životní etapa. Tolik krásných zážitků, setkání, zkušeností a Božího požehnání!

Ale víš co? I něco krásného může mít svůj čas.

A najednou je ti padesát!

Nebo pětapadesát. Nebo ještě víc.

A začneš přemýšlet o svém životě trochu jinak.

Já tomuto období někdy říkám **druhá puberta**.

Najednou se objevují otázky, které jsme si dřív možná vůbec nekladly.

Co vlastně chci od své druhé poloviny života?

Chci takhle žít dalších deset, dvacet nebo třicet let?

Může ještě přijít něco nového? Něco, co mě znovu nadchne a naplní?

A co když má pro mě Bůh dokonce ještě nějaké nové povolání?

Víš, moje dosavadní poslání, kterému jsem věnovala tolik let svého života, už jsem najednou neprožívala jako dřív.

To, co mě kdysi tolik nadchlo a naplňovalo, mi postupně začalo připadat jako něco, co dělám stále dokola. Skoro jako z konzervy.

Navíc jsem byla velmi vyčerpaná. Chyběla mi energie. A dokonce jsem měla pocit, že jsem ztratila i svou kreativitu.

A tak jsem si začala klást otázku:

Dokážu se z této slepé uličky ještě dostat?

A co když je čas něco pustit?

Samozřejmě jsem mohla pokračovat dál. Něco změnit, trochu ubrat, najít si nové úkoly.

Ale já jsem cítila, že toužím po něčem jiném.

Po úplně novém začátku. Po svém osobním reSTARTu.

A tak jsem se v květnu 2022 po téměř třiceti letech na vlastní přání oficiálně rozloučila se svou službou misionářky v Allianz-Mission.

Bylo to jednoduché? Ne vždycky.

Věděla jsem přesně, co mě čeká? Rozhodně ne!

Ale jedno jsem věděla:

Chtěla jsem mít volné ruce pro nové dárky, které má pro mě Bůh připravené.

A víš, co je na tom zajímavé?

Bůh mi neposlal z nebe žádný dopis s podrobným návodem, co mám teď dělat.

Musela jsem sama začít hledat, přemýšlet, rozhodovat se a dělat konkrétní kroky.

Začala jsem se vzdělávat, investovala jsem do svého osobního rozvoje, hledala podporu zkušených mentorů a zkoušela nové věci.

A postupně se začalo něco měnit.

Nejen v mém pracovním životě, ale především ve mně samotné.

Začala jsem se na sebe, na svůj život i na svou budoucnost dívat novýma očima.

Učila jsem se lépe o sebe pečovat, brát vážně své vlastní potřeby a znovu si užívat krásné věci, na které dřív často nezbýval čas ani energie.

A také můj osobní vztah s Bohem získal novou hloubku.

Dnes vím, že péče o sebe není sobectví.

A že nemusím neustále jen dávat, pracovat a být tu pro druhé.

I já sama smím žít krásný a naplněný život!

A co moje nové povolání?

Víš, co mě na tom všem nejvíc fascinuje?

Že ve středním věku rozhodně nemusíme mít to nejlepší za sebou!

Vždyť si představ, kolik toho už máš za sebou.

Kolik zkušeností jsi nasbírala. Co všechno ses naučila. Co všechno jsi zvládla.

Kolik darů, schopností a pokladů v tobě během těch let dozrálo!

To všechno přece není určeno k tomu, aby to s tebou jednou odešlo do důchodu!

A právě tady jsem objevila i své nové poslání.

Dnes jako mentorka pomáhám ženám ve středním věku, které cítí, že takhle už dál žít nechtějí, ale zatím nevědí, jakým směrem se vydat.

Pomáhám jim znovu objevit samy sebe, získat novou energii, ujasnit si, co opravdu chtějí, a odvážně vykročit do další životní etapy.

A víš, co je moje velká vize?

Aby už žádná žena v Evropě neměla pocit, že po padesátce život končí!

A teď něco pro TEBE!

Možná právě teď stojíš na místě, kde jsem před několika lety stála i já.

Možná jsi unavená. Možná máš pocit, že se tvůj život točí pořád dokola. Možná už dlouho dáváš přednost všem ostatním a na sebe ti nezbývá čas ani energie.

A možná si říkáš, že už je na nějaké velké změny pozdě.

Víš, co bych ti chtěla říct?

NENÍ POZDĚ!

Nemusíš mít hned jasno, co chceš dělat dalších dvacet let.

A nemusíš čekat, až ti Bůh pošle z nebe dopis s přesnými instrukcemi.

Ale můžeš začít.

Třeba tím, že si dnes uděláš chvilku jen pro sebe a položíš si tři otázky:

Co mi v mém současném životě chybí?

Co bych si pro svou druhou polovinu života opravdu přála?

A jaký jeden konkrétní krok můžu udělat už teď?

Protože změna nezačíná tím, že máme všechno dokonale naplánované.

Začíná tím, že se rozhodneme udělat první krok.

A kdo ví, jaké nové dveře se před tebou otevřou?

Milá moje, ze srdce ti přeji, abys objevovala všechny ty krásné poklady, které v tobě během života dozrály.

Abys měla odvahu dělat nové kroky.

Abys uměla dobře pečovat sama o sebe, radovat se ze života a využívat své dary k požehnání druhým.

Protože co když má pro tebe Bůh připraveno ještě mnohem víc?

S láskou

Manuela Jung

Visionary4You

